

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

SCIENTIA

28

OCTOBER, 2022

KRAKÓW, REPUBLIC OF POLAND

**THEORY AND PRACTICE
OF MODERN SCIENCE**

IV INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND THEORETICAL CONFERENCE

**EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM**

28 October, 2022

Kraków, Republic of Poland

**THEORY AND PRACTICE
OF MODERN SCIENCE**

IV International Scientific and Theoretical Conference

Kraków, 2022

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ОСВІТИ – АКТУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ СЬОГОДЕННЯ Крохмаль І.М.	118
МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ’ЯЗКИ ПРИ НАВЧАННІ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ Нелуп В.М., Гетманець О.В.	121
ОБРАЗОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МИСТЕЦЬКО-ТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ Пилипенко Т.Д., Аторіна В.М.	124
ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ПРОЦЕСУ КОМАНДОУТВОРЕННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ КОМАНДНО-ЦІЛЬОВОЇ МОТИВАЦІЇ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ГРУПИ Пащенко В.В.	126
ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС Науково-дослідна група: Москалюк Н.В., Кравець М.Я., Прокопів І.Б., Ярема А.Р.	128
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС В ЗАКЛАДАХ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ Гошовська А.В.	131
ОСОБЛИВОСТІ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ ІГРАШКОЮ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ Вусик Н.С.	133
ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ Зінченко Ю.О., Черниш П.О.	136
ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ: ЗАВДАННЄВИЙ ТА ПРОЕКТНИЙ Лук’янець Г.Г.	139
ПРО ДВІ ГЛОБАЛЬНІ СУЧАСНІ НООРЕВОЛЮЦІЇ, МЕГАПОДВИГИ НОСІЇВ УКРАЇНСЬКИХ ГЕНІВ ТА ВЕРНАДСЬКО-ВІДРОДЖЕННЯ-XXІ Науково-дослідна група: Корсак К.В., Кірик Т.В., Корсак Ю.К., Ляшенко Л.М., Бойчук О.С., Бойчук Н.О.	141
ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ УЧНІВ ЯК СКЛАДНИЙ ДИНАМІЧНИЙ ПРОЦЕС СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ Філімончук А.М.	147
СІМ’Я ЯК СЕРЕДОВИЩЕ ВИХОВНОГО ВПЛИВУ Швай Р.І.	150
ШЛЯХИ ПЕДАГОГІЧНОГО ВПЛИВУ НА СТУДЕНТІВ – МЕДИКІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ Гошовська А.В.	152

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ГРУПА:

Москалюк Наталія Володимирівна

канд. пед. наук, доц. кафедри ботаніки та зоології

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Україна

Кравець Марія Ярославівна

вчитель біології

Стрийська ЗОШ I -III ст., Збаразька міська рада, Україна

Прокопів Ірина Богданівна

зав. навч. лабораторії експериментальної

біології кафедри ботаніки та зоології

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Україна

Ярема Анастасія Русланівна

ст. П к. факультету іноземних мов

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС

На сьогоднішній день політичні і соціальні зміни в державі суттєво впливають на освітній процес. Упродовж останніх років інтенсивно відбувається процес переходу від традиційних форм навчання – до навчання з використанням комп'ютерних технологій. Даний процес пришвидшився з введенням бойових дій на території України, що зумовлене необхідністю навчати і навчатися на відстані, пересилати інформацію з одного кінця світу в інший, вільно спілкуватися і поширювати інформацію в online режимі тощо. На сьогоднішній день, опираючись на Державний стандарт вищої освіти, Національну доктрину розвитку освіти, Закон «Про вищу освіту» [4], Положення про дистанційне навчання [7], «Концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні» [5] у закладах вищої освіти прогресивно розробляється концепція використання дистанційної освіти. Українські педагоги тримають свій освітній фронт, продовжуючи працювати у важких умовах війни, формують унікальний педагогічний досвід, переоцінюючи роль освіти, її ціннісні складники та беруть на себе відповідальність стосовно виховання майбутніх поколінь.

Саме дистанційне навчання стає одним із головних шляхів навчання, інформатизації і автоматизації освіти й використання новітніх технологій у навчанні, служить підвищенню ефективності освіти в умовах сьогодення.

Аналіз літературних джерел засвідчив, що розвиток дистанційного навчання відбувається поряд із традиційним навчанням і дозволяє навчати і навчатися незалежно від місця і часу в зручний час. Дистанційній освіті присвячено роботи ряду науковців, а саме: В. Бикова, Н. Думанського, В. Кухаренка, В. Олійника, К. Обухової, Г. Молодих, Н. Морзе, О. Захар, П. Камінської, Л. Романишиної та ін. Теоретичні дослідження з питань дистанційного навчання базуються на методологічних працях С. Архангельського, Ю. Бабанського, С. Гончаренка, М. Махмутова, Г. Костюка, Н. Талізіної та інших. Запровадження технологій дистанційного навчання розглядали зарубіжні вчені, зокрема, Дж. Андерсон, Ст. Віллер, Дж. Мюллер, Р. Філіпс, Н. Хара та інші. Т. Бондаренко, Ю. Запорожченко, Ю. Носенко досліджують можливості використання сучасних

інформаційно-комунікаційних технологій для забезпечення доступності та розвитку інклюзивної освіти.

Згідно С. Гончаренка, дистанційне навчання – це «форма навчання, коли спілкування між викладачем і студентом, або вчителем і учнем, відбувається за допомогою листування, комп'ютерних мереж, кабельного та супутникового телебачення, телефону чи телефаксу» [2, с. 92].

На думку В. Кухаренко, дистанційне навчання – форма навчання, яка для здобуття освіти стоїть поряд з очною та заочною, при якій в освітньому процесі використовуються кращі традиційні та інноваційні засоби, а також форми [6].

В свою чергу Н. Думанський приділяє увагу самостійності у навчанні і репрезентує дистанційне навчання як «сукупність методів, форм і засобів взаємодії з людиною у процесі самостійного, але контрольованого засвоєння нею певного масиву знань» [3].

У всьому світі зростає кількість студентів, які навчаються за сучасними технологіями, збільшується кількість закладів освіти, які впроваджують і вже використовують дистанційне навчання в освітньому процесі. На сьогоднішній день, заклади вищої освіти України працюють на дистанційній, а також на змішаній формах навчання. Використання дистанційного навчання в Україні викликало хвилю як негативних, так і позитивних відгуків і коментарів людей. Причини цього – страх перед невідомим, різні підходи до його організації у різних освітніх закладах, відсутність загальної концепції та стандартів, що веде до виникнення певної недовіри до дистанційної форми навчання.

Звичайно, дистанційне навчання має ряд позитивних моментів порівняно з традиційними формами навчання, а саме:

- мобільність і доступність навчання і усіх навчальних матеріалів;
- можливість навчатись в будь-якому місці і за індивідуальним графіком;
- можливість навчатися в спокійній обстановці і без відриву від професійної діяльності;
- можливість самостійно здійснювати контроль та аналіз своєї навчальної діяльності, а викладачам – керувати навчальною роботою студентів, контролювати й аналізувати їх діяльність;
- можливість розвивати навички комп'ютерної грамотності;
- можливість підвищувати особисту кваліфікацію, за допомогою он-лайн курсів та вебінарів тощо.

Використання дистанційних технологій у процесі навчання надає можливість приступити до навчання з телефона, планшета чи комп'ютера з доступом до мережі Інтернету. Відсутність необхідності щодня відвідувати освітній заклад – великий плюс для людей у військовий час, з проблемами і обмеженими можливостями здоров'я, для тих хто живе у віддалених місцевостях, матерів у декретній відпустці, чи з маленькими дітьми тощо. Використання дистанційних технологій підходить також і викладачам для організації індивідуального підходу навчання та оперативної роботи з студентами.

Разом з тим, дистанційне навчання має ряд недоліків:

- неможливість ідентифікувати дистанційно особу студента, а відтак і можливість необ'єктивної оцінки знань студента;
- невисокий рівень комунікабельності і недостатнє вироблення практичних вмінь та навиків у студентів;
- проблеми із забезпечення технічними засобами зв'язку і проблеми із мережевим покриттям;
- проблеми з фінансовими витратами та витратами на енергоресурси;
- складність контролю самостійності виконання завдань студентами;
- втрата мотивації до навчання та контролю;

- недостатнє фінансування для забезпечення матеріальної бази ЗВО щодо використання дистанційного навчання;
- прогалини у законодавчій базі України щодо широкого впровадження дистанційної форми навчання;
- недостатнє фінансування розробок і впровадження дистанційних технологій у вищих навчальних закладах;

На думку Варзар Т. вищі навчальні заклади використовують різні моделі, технології та форми організації й використання освітніх контентів, що ускладнює обмін позитивними результатами і досягненнями та ефективний інформаційний обмін [1, с. 116].

Досить великий об'єм навчального матеріалу студенти, які навчаються на дистанційній формі навчання опрацьовують та освоюють самостійно, що потребує від нього певної сили волі, відповідальності та самоконтролю, адже ніхто його підганяти чи заохочувати до навчання не буде, тому підтримувати потрібний темп навчання без контролю з боку вдається не всім.

Проте незважаючи на проблеми, дистанційне навчання широко впроваджується у вищу школу, вченими розробляються його методичні та методологічні основи, а спеціалістами з інформаційних технологій програмні засоби його реалізації. У сучасній системі організації навчання у закладах вищої освіти, застосування технологій дистанційного навчання є невід'ємною складовою для забезпечення якісного навчання, використання якої розкриває можливості позитивного впливу на підвищення рівня якості освіти, забезпечує реалізацію потреб майбутніх фахівців в освітніх послугах, підвищує професійну мобільність та активність.

В Україні система дистанційної освіти лише робить впевнені перші кроки, постійно удосконалюється й розширюється. Сподіваємося, що успішний досвід дистанційного навчання інших країн буде використаний і у нас, й усі бажаючі зможуть отримувати освіту в найбільш зручний для них спосіб.

Список використаних джерел:

1. Варзар Т. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності. *Українознавство*, 2005. № 1. С. 116–119.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.
3. Думанський Н. О. Класи сучасних технологій дистанційної освіти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*, 2008. № 26 (610). С. 119–25.
4. Закон «Про вищу освіту»: веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення 12.09.2022).
5. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL: <http://194.44.29.29/Files/PublicItems/FldDoc/7/Distance.doc>. (дата звернення 12.09.2022).
6. Кухаренко В. М., Рибалко О. В., Сиротенко Н. Г. Дистанційне навчання та умови застосування. Харків, 2002. 320 с.
7. Про затвердження Положення про дистанційне навчання: веб-сайт. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13> (дата звернення 13.09.2022).